

ACADEMIA ROMÂNĂ
Președinte

Domnului Gabriel Liiceanu,
Directorul Editurii Humanitas

București, 3 iunie 2015

Răspuns la scrisoarea deschisă pe care mi-ați adresat-o în data de 1 iunie 2015

Din scrisoarea dumneavoastră rezultă că ați aflat despre o presupusă amenințare ce v-ar fi fost adresată de Acad. Nicolae Breban în cadrul unei ședințe a Secției de Filologie și Literatură a Academiei Române. Din această scrisoare deschisă am aflat prima dată situația pe care o relați. În acest context, doresc să fac cunoscut că în Academia Română au loc două tipuri de întâlniri, unele cu **caracter public**, cum sunt Adunarea generală dedicată Zilei Academiei (Ziua Porților Deschise), Adunarea generală dedicată acordării Premiilor Academiei Române, sesiuni științifice, congrese, simpozioane, conferințe naționale și internaționale și altele **cu caracter intern**, cum sunt ședințele de lucru ale secțiilor, cazul din situația relatată în scrisoare. Președintele Academiei Române **nu ascultă, nu supraveghează și nu cenzurează ședințele interne** ale secțiilor științifice ale Academiei Române, care reflectă opiniile specialiștilor din domeniu. În urma semnalării dumneavoastră, am discutat cu Președintele Secției de Filologie și Literatură, Acad. Eugen Simion, care a exprimat deja public un punct de vedere în data de 1 iunie 2015 și care a negat existența vreunei amenințări la adresa dumneavoastră din partea Acad. Nicolae Breban.

Academia Română nu dispune de probe care să susțină afirmația dumneavoastră conform căreia domnul Acad. Nicolae Breban v-ar fi amenințat în mod real și cred din toată inima că, oricât de tumultuos ar fi temperamentul domniei sale, nu ar putea să dorească moartea cuiva, fie că este vorba despre o personalitate a culturii române sau despre oricare alt cetățean.

În calitate de Președinte al Academiei Române, regret că astfel de interpretări au fost posibile, dar și că omul de cultură Gabriel Liiceanu plasează Academia Română într-o dezbatere publică pornind de la un incident aflat sub semnul prezumției, care ne poate aduce prejudicii, pe fondul unei informări precare și viciate a cetățenilor, într-un spațiu public prea adesea tensionat și conflictual.

Îmi exprim, de asemenea, îngrijorarea față de scindarea mediului intelectual românesc și de radicalizarea atitudinilor, însoțite în ultima vreme de un limbaj agresiv, impropriu elitei culturale și științifice. Am încrederea că discipolul lui Constantin Noica și directorul prestigioasei Edituri Humanitas are capacitatea de a oferi societății românești modelul solidarității, generozității și înțelepciunii, „cuvânt împreună despre rostirea și despre ființa românească”.

În ceea ce privește Academia Română, a fost și rămâne, conform menirii sale, cel mai înalt for de spiritualitate al României, chiar și în condițiile traversării, asemenea întregii societăți românești, a unor vremuri bune și vremuri tulburi, regimuri democratice sau dictatoriale, perioade faste sau mai puțin faste.

Cu gândurile și sentimentele cele mai bune pentru poporul român, din care și eu și dumneavoastră facem parte.

Acad. Ionel-Valentin Vlad
Președintele Academiei Române